

τελειογράφωτος, 2. (ζῳα.) Π. Ψαρ. 84.
τελειοθήκη, τό. Π. Σούτσ. 63.
τελειοφοιτήσας. μιλ. Νέα ἔφημ. 22 Δεκ. 90.
τελειοφοιτητής τῆς θεολογίας, ὁ. Ί. Χ. Δραγ. 85.
τελειόφοιτος, 2. Π. Ἀραβ.—'Αγ. Βλ. λ. 97.
τελειόφωνα. ἴδε ἀπόφωνα.
τελειωτικῶς. ἐπίρ. Ἄλ. Σούτσ. — Χ. Παμπ. 43. — Σκαρλ. λ. 56. — Πρακτικὰ γερουσίας Ἑλλην. 57. — 'Αγ. Βλ. λ. 71.
τελέμπορος, ὁ. Δαν. Φιλιππιδ.
 = **τελεοβράχια**, τὰ. Σχ. Λεβ. λ. 61.
 = **τελεολογία**, ἡ. (φιλοσοφ.) Σχ. Λεβ. λ. 61. — 'Ιγν. Μοσχ. 74. — 'Αγ. Βλάχ. ἐν Παρν. 77. — Περ. Γρηγ. 80. — Μαργ. Εὐαγγέλ. 86. — 'Ιω. Σκαλτσ. 93.
 = **τελεολογικός**, 3. Κ. Κούμ.—Ν. Κοτζ. λ. 58. — Δ. Ν. Βερν. 60. — Σχ. Λεβ. λ. 61. — 'Αγ. Βλ. 77. — Περ. Γρηγ. 80. — Δ. Π. Μαρούλ. 89. — 'Ο Στ. Δ. Βάλδ. ἐν Παρν. Ἀπρ. 94 ἔγραψε δις τελολογικός.
τελεολογικῶς. Σπ. Μαυρογέν. ἐν Ἑλ. φιλολ. Σουλ. Κοτπέως 64. — Π. Παυλιδ. 72. — Περ. Γρηγοριδ. 80.
τελεολόγοι, οἱ. Ἀπρ. 2 Μαρτ. 93.
τελεόσαυρος, ὁ.
τελεπιτελοθέτης ὁ Χαρ. Τρικοῦπης, ὡς θέτων τέλη (= δασμοὺς) ἐπὶ τελῶν. Ἀπρ. 8 Φεβρ. 94.
τελεσιαιῶνος, (ἡμοῦ μετὰ τοῦ φανδουσιέ- κλειος, 2 = Γαλ. fin de siècle) ὁ Ἀρνέλλος. Ἄστου 24 Φεβρ. 98.
τελεσιγραφίω -ῶ. Ἄστου 14 Φεβρ. 97.
τελεσιγραφικός, 3. (φρασολογία. ἀπαί- τησις. διακοίνωσις.) Ἀπρ. 10 Δεκ. 91 καὶ 18 Ἰαν. 98. — Πρωτὰ 26 Ἰαν. 98.
τελεσιγραφικῶς. Ἄστου 17 Ἰαν. 97.
τελεσίγραφον, τό. Λατ. ultimum. Ν. Κοντ. λ. 89. — Π. Καρολιδ. 92. — 'Αγ. Βλ. 97. — Ἄστου 15 Φεβρ. 97. — ἴδε καὶ τελεσταίόγραφον.
τελεσιγραφώτατον, τό. Λατ. ultimatis- simum. Χρόνος.
τελεσιδικία, ἡ. Ἑλ. κώδ. — Διομ. Κυρ.— Π. Καλλιγ.—'Αγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89.
τελεσιδικικός, 2. (ἀπόφασις.) Ἑλ. κώδ.— Λεξ. νομοτεχν. 40.—'Ιόν. κώδ. — Σκαρλ. λ. 56. — Ν. Κοντ. λ. 89. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.
τελεσιδικίως. Β. Οἶκον. 63. — Δωρό-

θεος ἐν Ἀπρ. 7 Ἰουν. 95.—'Αγ. Βλ. λ. 97.
τελεσιλογία, ἡ. Π. Καλλιδοῦρα. 52.
τελεσιμαθής, 2. (= τελειοδιδάκτος). Κ. Ἀσώπ. 53.
τελεσιουργῶς. Ἀπρ. 16 Αὐγ. 92.
τελεστῶς, 3. (ἔργα.) Ἄν. Σούλης, 84.
τελεστής, ἡ. Ἄλ. Ρ. Ραγκ. 75.
τελεσφοροτής, ἡ. Πρόγραμμα «Νέου πνεύματος» ἐν Ἀπρ. 20 Φεβρ. 93.—'Ἐτι ἐν Ἀπρ. 4 Αὐγ. 94.
τελετηγός, ὁ. Ἴταλ. ceremoniere. Λεξ. νομοτεχν. 40.
τελετογράφος, ὁ. Σχ. Λεβ. λ. 61.
τελετολόγιον, τό. Λεξ. νομοτεχν. 40.
τελετουργικός, 3. (νόμοι.) Ζήκ. Ρώσ. 68. — Τελετουργικοὶ οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ Ri- tualistes. Γρ. Γ. Παπαδόπ. 70.
 «**τελεσταίόγραφον**, τὸ κακῶς εἰρημένον τελεσίγραφον.» Σχ. Λεβ. λ. 61. — Ὅμως οἱ πλείστοι νῦν, εἰ μὴ πάντες οἱ δημοσιο- γράφοι ἔχουσιν ἐν χρήσει τὸ τελεσίγρ.
τελεσταίόθνητος, 2. Λατ. ultimo-mo- riens. Σχ. Λεβ. λ. 61.
τελεσταίως. ἐπίρ. Ἀπρ. Νομ. 89. — Ἐστ. 13 Σεπτ. 92. — Ἄστου 8 Δεκμ. 93. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.
τελετδοστορα, τὰ. Δ. Κουτσουμπότ.
Τελεγιαντί. ἐπίρ. Κατάλ. βιβλιοθ. Ἑθν. Ἀθηνῶν, 83.
τελλόριον, τό. (χημ.) Κ. Βαρδ. 17.
τελματοδιαίτος, 2. Ἀδελφοὶ Καπετ. 10. — Σκαρλ. λ. 56. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.
τελματοπλυντήριον, τό. Ἄν. Κορδ. 92.
τελλολογικός, 3. — ἴδε τελεσίλογικός.
τελωνεῖσθαι. «τελωνοῦμενα πράγματα.» Λεξ. νομοτεχν. 40.
τελωνιακῶς. «Ἐφ.» 15 Ὀκτ. 89.
τελωνίζω -ομαι. Ἀγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89.
τελωνίς, ἡ. Γαλ. patache de donane. Ἀγ. Βλ. λ. 97.
τελωνισμοσ, 2. Γ. Κωνστ. Μακεδ. 89.
τελωνισμός, ὁ. Ἑλ. κώδ.—'Αγ. Βλ. λ. 97.
τελωνιστής, ὁ νέον ἐπάγγελμα, περὶ οὗ ἴδε Ἀπρ. 31 Δεκ. 95.
τελωνοδέματα, τὰ.
τελωνοσημον, τό. Ἴταλ. bolata. Λεξ. νομοτεχν. 40.
τελωνοσταθμάρχειον, τό. Ἀπρ. 24 Ἰαν. 88 καὶ 12 Νο. 98.
τελωνοσταθμάρχης, ὁ. Ἐφ. Κυβ.— Σ. Α. Κ. 51.—'Αγ. Βλ. λ. 71.—Ν. Κοντ. λ. 89.

